

«Η τρικυμία»

Η τρικυμία του Σαίξπηρ είναι ένα έργο δύσκολο, όπου τα σύμβολα και οι αλληγορίες αγγίζουν τους πολυπρόσωπους πυρήνες του «είναι» και της ύπαρξης, αλλά και της γήινης κυριότητας μέσα από τα δεσμά της εξουσίας, της δύναμης, του ονείρου, των ορίων και του υπερφυσικού στοιχείου. Κείμενο πολυεπίπεδο, όχι μόνο στο πλαίσιο της ανάγνωσης, αλλά, πολύ περισσότερο, στο χώρο της παράστασης. Αποστολή επικίνδυνη για τον επίδοξο σκηνοθέτη.

Πέρα από τις αυτούσιες δυσκολίες που παρουσιάζει η ανάγνωση και η κατανόηση του κειμένου, ο προσανατολισμός σε μια παράσταση της «Τρικυμίας» περιέχει και την αντιμετώπιση της Σαιξπηρικήςποίησης σε μετάφραση, καθώς και το άκουσμα του Σαιξπηρικού λόγου στο επίπεδο της υποκριτικής και της ερμηνείας.

Κριτική

Στη συγκεκριμένη παράσταση από το ΔΗΠΕΘΕ Βέροιας, ο ήχος της Σαιξπηρικήςποίησης ακούστηκε από την καλή μετάφραση της Χριστίνας Μπάμπου - Παγκουρέλη. Αλλά, η σκηνοθεσία του Νίκου Διαμαντή δεν άγγιξε τις Σαιξπηρικές αρετές και ιδιότητες.

Το αφαιρετικά συμβολικό σκηνικό του Απόστολου Βέττα, εικαστικά καλόγουστο, Σαιξπηρικά λίγο, στην απεικόνιση της πολυσήμαντης νοηματικής εμβέλειας του δραματουργού. Επίσης και τα κοστούμια, οριοθετημένα στο ίδιο συμβολικό μοτίβο, πέρασαν αδιάφορα από την εικόνα της παράστασης.

Το Σαιξπηρικό κείμενο είναι αδύνατον να παρασταθεί με παραχωρήσεις και συμβιβασμούς. Χρειάζεται γερά εφόδια που η παράσταση δεν τα διέθετε.

Η συμπαθέστατη Αιμιλία Υψηλήντη άρθρωσε άρτια το λόγο του Πρόσπερο, αλλά την αδικεί η ερμηνεία ενός ανδρικού ρόλου. Αρκετά καλός Κάθιμπαν ήταν ο Γιώργος Τσιμίδης.

Ομως, μία παράσταση δεν μπορεί να σταθεί ψάχνοντας για μερικά καλά στοιχεία από εδώ κι από εκεί. Ένα άλλο ερώτημα που πρέπει να τεθεί, είναι το πόσο καλά είναι δυνατόν να σκηνοθετηθεί η «Τρικυμία» στις απαιτήσεις που επιβάλλει η περιοδεία ενός θιάσου.

Δυστυχώς, αυτή «Η Τρικυμία» από το ΔΗΠΕΘΕ Βέροιας δεν δικαιώσε τον Σαίξπηρ.

ΝΙΚΗ: 23 Aug 98

Της ΚΑΛΙΟΠΗΣ ΡΑΠΑΝΑΚΗ